

דעם רבינ'ס אעשיות



ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א



המעשה עם הבחינות
בלשה"ק ובאידיש



מעשה י"ג

מ"שבעה בעטלערס" - "די זיבן בעטלערס" (5)

דער פערטער טאג - דער בעטלער דער קרומער האלדז

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר פלוני.
וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר.
וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו תף ממש,
(שקורין פויק) כאלו מפין בתף. וזה התפאר שיכול
לעשות בקולו כאלו מורין בקני שרפה (שקורין
אורמאטיס)

ואני הייתי גם-כן שם. עניתי אני ואמרתי להם: קולי,
טוב יותר מקולות שלכם! והא ראיה. כי אם אתם
חכמים כלי-כף בקול נגינה, אם-כן הושיעו את אותן
שתי מדינות.

ואלו השתי מדינות הם רחוקים זה מזה אלף
פרסאות. ובאלו שתי המדינות, כשמגיע הלילה אין
יכולין לישן. כי כשנעשה לילה אזי מתחילים הכל
להיות מיללים בקול יללה, אנשים ונשים וטף. אם
היה מנח שם אבן, היה נמות. כי בלילה הם שומעים
קול יללה מאד, ומחמת זה כלם מיללים אנשים
ונשים וכו'. (וכן מתנהג בשתי המדינות) כי במדינה זו

שומעים הקול יללה, ומיללים הכל פנ"ל.

וכן במדינה אחרת גם-כן פן. ושתי המדינות הם
רחוקים זה מזה אלף פרסאות. ועל פן אם אתם
חכמים כלי-כף בנגינה, אראה אם תוכלו להושיע את
אותן שתי המדינות, או שתוכלו לכונן לעשות את
קולם. (היגו שהם יכוננו להוציא קול מכונן כמו קול היללה
הנשמע שם)

ואמרו לו: (היגו החכמים הנ"ל אמרו לזה שצוארו עקם)
התוליך אותנו לשם? ואמר: הן, אני מוליך אתכם
לשם. ונתעוררו כלם לילך לשם. והלכו

ובאו לשם. (היגו לאחת משתי המדינות הנ"ל) כשבאו
לשם, כשהגיע הלילה, היה פנ"ל שהיו כלם מיללים
מאד פנ"ל. וגם החכמים הנ"ל גם-כן היו מיללים.
(וממילא ראו בודאי שאינם יכולים להושיע את אותן
המדינות).

כשגמרו השמחה של אותו היום ולנו אחרי-כן, בבקר
חזרו הזוג פנ"ל והיו מתגעגעים וכו' אחרי הבעטליר
שהיה צוארו עקם. בתוך כך והנה הוא בא, ואמר הנני
וכו'.

בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עתה אני נותן
לכם במתנה להרשה שתהיו כמוני. ואתם סוברים
שיש לי צואר עקם? אין צוארי עקם כלל. אדרבא,
יש לי צואר שוה מאד, צואר יפה מאד.

רק שיש הבלי עולם. ואני איני רוצה להוציא שום
הבל ורוח (שקורין דוף) בהבלי עולם. (ומחמת זה נדמה
שצוארו עקם, כי הוא מעקם צוארו מהבלי עולם ואינו רוצה
להוציא שום הבל ורוח בהבלי עולם)

אבל באמת יש לי צואר יפה מאד, צואר נפלא מאד.
כי יש לי קול נפלא מאד. וכל מיני הקולות שבועולם,
שהם קול בלא דבור, כלם אני יכול להוציאם בקולי.
כי יש לי צואר וקול נפלא מאד. ויש לי הסכמה על
זה מאותה המדינה.

כי יש מדינה שהם בקיאים מאד בחכמת הנגינה
(שקורין מאזיקא). וכלם עוסקים שם בחכמה זו, ואפלו
בנים קטנים. ואין שם קטן שלא יכול לנגן על איזה
כלי שיר. והקטן שבאותו המדינה, הוא חכם גדול
במדינה אחרת באותו החכמה של נגינה. והחכמים
והמלך שבאותו המדינה והקאפעלייש הם חכמים
מפלגים מאד מאד באותו החכמה.

פעם אחת ישבו החכמים של אותו המדינה. והיה כל
אחד מתפאר בנגינה שלו: זה היה מתפאר שהוא
יודע לנגן על כלי שיר פלוני, וזה התפאר שיודע לנגן
על כלי שיר פלוני, וזה התפאר בכלי שיר פלוני. וזה
היה מתפאר שיודע לנגן על כלי שיר. וזה
התפאר שיודע לנגן על כל כלי שיר, וזה התפאר
שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר פלוני, וזה

ואמר להם: (היננו זה שצנארו עקם אמר אל החכמים הנ"ל) על כל פנים, תאמרו לי מהיכן בא זאת שנשמע קול יללה הנ"ל כנ"ל? אמרו לו: ואתה יודע? השיב: אני יודע בודאי.

כי יש שני צפירים, אחד זכר ואחת נקבה, והם רק זוג אחד בעולם. ונאבדה הנקבה. והוא הולך ומחפש אותה, והיא מחפשת אותו. והיו מחפשים הרבה זה את זה עד שנתעו, וראו שאינם יכולים למצא אחד את חברו. ונשארו עומדים, ועשו להם קנים. זה הצפור עשה לו קן סמוך למדינה אחת משתי המדינות הנ"ל. ולא סמוך ממש, רק שבערך קול הצפור הוא סמוך, פי יכולים לשמע הקול של הצפור באותו המדינה ממקום שעמד שם. ועשה לו קן. וכן היא עשתה לה גם כן קן סמוך למדינה השנייה (היננו גם כן כנ"ל שהוא סמוך מחמת שיכולים לשמע שם הקול כנ"ל).

וכשמגיע היללה, אזי אלו הזוג צפירים מתחילים כל אחד ואחת לילל בקול יללה גדולה מאד, כי כל אחד מילל על זוגו כנ"ל. וזהו הקול יללה שנשמע באלו שתי המדינות. (אשר מחמת אותו הקול יללה כלם מיללים מאד ואינם יכולים לישן) אך לא רצו להאמין זאת.

ואמרו לו: התוליה אותנו לשם? ואמר הן. (אני יכול להוליה אתכם לשם) אך אין אתם יכולים לבוא לשם. כי כשתתקרבו לשם, לא תוכלו לסבל את קול היללה. מאחר שגם כאן אין אתם יכולים לסבל, ואתם מכרחים גם כן לילל כנ"ל, כשתגיעו לשם לא תוכלו לסבל כלל.

וביום (אי אפשר לבוא לשם כי ביום) אי אפשר לסבל השמחה שיש שם. פי ביום מתקבצים שם צפירים אצל כל אחד ואחת מהזוג הנ"ל, והם מנחמים ומשמחים את כל אחד ואחת מהזוג הנ"ל בשמחות גדולות מאד מאד, ואומרים להם דברי תנחומין, שעדין אפשר שתמצאו זה את זה עד שביום אי אפשר לסבל את גדל השמחה שיש שם.

וקול הצפירים שמשמחים אותם אינו נשמע למרחוק, רק כשמגיעים לשם. אבל קול הזוג הנ"ל שמיללים בלילה, הוא נשמע למרחוק. ואי אפשר לבוא לשם מחמת זה כנ"ל.

אמרו לו: (היננו החכמים הנ"ל אמרו לזה שצנארו עקום) ואתה יכול לתקן זאת? השיב: אני יכול לתקן, פי אני יכול לעשות ולכונן כל הקולות שבעולם. (היננו שכל מיני קולות שבעולם הוא יכול להוציאם בקולו, ולכונן ממש כמו איזה קול שיהיה)

גם אני יכול להשליך קולות. היננו, פי אני יכול להשליך קול, שבכאן, במקום שאני מוציא הקול, לא יהיה נשמע הקול כלל. רק ברחוק יהיה נשמע שם הקול. ועל כן אני יכול להשליך את הקול של הצפורה, שיגיע סמוך למקום הצפור. וכן להשליך קול הצפור, שיגיע סמוך למקום הצפורה. ולהמשיכם יחד על ידי זה. (ועל ידי זה יתקן כל הנ"ל).

אך מי יאמין זאת? והוליה אותם לתוך איזה יער. ושמעו כמו אחד שפוחת את הדלת, וחוזר וסוגרו ונועלו בבריח (שקורין קלאמקא), ונשמע קול ההפאה של (הקלאמקא) ומורה בקני שרפה (שקורין ביקס), ושולח את הכלב לחטף (את הדבר שהיה מורה). והכלב היה מתחבט וגורר את עצמו בתוך השלג (בלשון אשכנז גיגראזניט אין שנייא).

וכל זה שמעו אלו החכמים והסתפלו, ולא ראו דבר. גם לא שמעו ממנו (היננו מן זה שצנארו עקם) שום קול כלל. (רק שזה שצנארו עקם היה משליך קולות פאלו, ועל כן שמעו אלו הקולות. וממילא ראו שהוא יכול לעשות כל הקולות ולכוננם ממש. וגם להשליך קולות. ועל כן יוכל לתקן את כל הנ"ל, ולא ספר יותר בזה הענין ומוכן שדלג בכאן).

נמצא, שיש לי הסכמה מאותו המדינה שקולי נפלא מאד. ואני יכול לעשות כל מיני קולות שבעולם כנ"ל. ועתה אני נותן לכם זאת במתנה גמורה לדרשה שתהיו כמוני. ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד.



שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (5) - מהשבעה בעטלירס

- כולם מיללים אנשים נשים וטף
- י. מה קרה לחכמים כששמעו קול היללה של המדינה?
 אמרו שיש להם עצה איך להושיע אותם
 היו מיללים גם כן
 שתי התשובות נכונות
- יא. מה אמר הבעטלער מהיכן מגיע קול היללה?
 משני ציפורים שנאבדו ועומדים סמוכים לשתי המדינות ובלילה הם מיללים
 מארי השואג
 מאנשים שמיללים
- יב. למה החכמים לא יכולים להגיע סמוך לציפור?
 כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 כי זה דרך מסוכנת מאוד
 כי הם לא יוכלו לסבול את קול היללה
- יג. וביום למה לא יכולים להגיע לשם?
 כי בסמוך להם שומעין הקול היללה גם ביום
 כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 כי אי אפשר לסבול שם את גודל השמחה שיש שם ביום
- יד. עד איזה מרחק שומעים את קול הציפורים שמנחמים ומשמחים אותם?
 שומעים רחוק כמו קול היללה בלילה
 שומעים רחוק יותר מקול היללה בלילה
 שומעים רק כשמגיעים לשם
- טו. להיכן הוליך הבעטלער את החכמים?
 לאיזה יער
 לביתו
 לפרדס נפלא
- טז. מאיזה דברים שמעו שם קול?
 מתוף, וכינור, דלת, וכלב.
 מדלת-וקלאמקע, וביקס (קני שריפה), וכלב
 מתוף, וכינור, דלת-וקלאמקע
- יז. סאלט פכות: מה אתה סואא מהסיפור Se הבעטלער הרביעי?
 שראוי פחות מאד עס התקוה שיאזכרו את זה
 עזרת הבעטלער שיכסל הושיע את שתי המדינות

- א. סאלט פכות: באיפה יום סיפר רבינו את המעשה Se הבעטלער שצוערו עקום?
 ביום שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 ביום שב"ק ע' ניסן תק"ע
 ביום שלשישי ניסן תק"ע
- ב. איזה מין צוואר היה לבעטלער הרביעי?
 צוואר עקום
 צוואר יפה מאוד
 צוואר שוה ויפה מאוד
- ג. איזה קול היה לבעטלער שצווארו עקום?
 קול צרוד
 קול נמוך
 קול נפלא מאוד
- ד. ממי יש לו הסכמה על זה?
 מהמדינה של חיים טובים
 מהאיש חסד האמת
 מהמדינה שהם בקיאים מאוד בחכמת הנגינה
- ה. כמה חכמים מנה רבינו שהתפארו בו?
 שלש
 שבעה
 עשרה
- ו. איזה קולות מפרט רבינו בהתפארותם?
 תוף וכינור
 תוף וחליל
 תוף וקול שמורין בקנה שריפה
- ז. למה אמר הבעטלער שקולו טוב יותר מהקולות שלהם?
 כי הקול שלהם נמוך מאוד
 כי קולם צרוד
 כי הם לא יכולים להושיע את אותן שתי המדינות
- ח. מה המרחק בין שתי המדינות שצריך להושיע אותם?
 חמש מאות פרסאות
 אלף פרסאות
 אלפיים אמה כתחום שבת
- ט. מה נעשה באותן שתי המדינות בלילה?
 הזקנים מיללים שם
 הנשים והטף מיללים שם

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאוד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - די זיבן בעטלערס - דער ציילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א איבערגעארבעט דורך "מכון שנים קדמוניות" - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבי'נס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק שנת תקע"ו פון רבי נתן זיע"א, און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולטשין ז"ל / די איינגערינגעלטע ווערטרער (זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א / די איינגעקעסטעלטע ווערטרער) זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי מעשיות' בלשון הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען [פאר באמערקונגען: 7631800@gmail.com]

פּרָק ו - פּערטן טאג
- דער בעטלער מיטן קרומען האלז -

[אות א] אז זיי האבן גומר געווען [געענדיגט] די שמחה פון דעם [דרישן] טאג, און זיי האבן דערנאך איבערגעגעבטיגט - אינדערפרי האבן זיי זיך ווידער דערמאנט, און האבן געפענקט וכו', נאך דעם 'בעטלער' וואס ער האט געהאט א 'קרומען-האלז'!

דערווייל קומט ער אריין, און זאגט: "איך בין דא וכו'! - פריער האב איך איך געפענטשט, אז איר זאלט זיין אזויזוי איך! - היינט שענק איך איך 'דרשה-געשאנק', אז איר זאלט זיין אזויזוי איך!

איר מיינט, אז איך האב א 'קרומען-האלז'! - איך האב גאר קיין 'קרומען-האלז' נישט! אדרבא, איך האב זייער א גלייכן-האלז! זייער א 'שיינעם-האלז'! - גאר ס'איז פארהאנדן הבליעולם (דהיינו: נארישקייט פון דער וועלט), און איך וויל גאר קיין שום דוך (הבל-פארעם) אין [די נארישקייטן פון] דער וועלט, נישט אריינלאזן!

(און דעריבער האט ער א פנים [עס זעהט אויס], ווי [ער האט] א 'קרומען-האלז' - ווארן ער פארקרומט דעם האלז פון די הבליעולם! - און ער וויל גאר קיין שום דוך [הבל-פארעם] אין [די נארישקייטן פון] דער וועלט, נישט אריינלאזן!)

אבער צום אמת: האב איך זייער א 'שיינעם-האלז'! זייער א 'וואוילן-האלז' [וואונדערליך-האלז]! - ווארן איך האב זייער א 'וואויל-קול' [וואונדערליך-קול]!

און אלע [סארט] 'קולות' וואס [איז פארהאנען] אין דער וועלט, וואס זענען גאר א 'קול' אן א 'דיבור' - קען איך אלע 'קולות' נאכמאכן מיט מיין 'קול'! - ווארן איך האב א 'האלז', און א 'קול', זייער א וואוילס [וואונדערליך]! - און איך האב א 'הסכמה' דערויף, פון 'דער [נענעם] מדינה'!"

[אות ב] ווארן ס'איז פארהאנדן א 'מדינה', וואס זיי קענען אלע זייער וואויל [זיי זענען זייער באקאנט אין] די חכמה פון 'מוזיקא' [מוזיק]! (דהיינו: די חכמה פון שפילן און זינגען)!

און זיי זענען אלע דארט עוסק אין דער חכמה, און אפילו קליינע קינדער! - ס'איז דארטן נישט פארהאנדן א קינד, וואס ס'זאל נישט קענען שפילן אויף עפעס א 'כלי-שיר'!

און דער קלענסטער פון דער [דאזיגער] מדינה, איז דער גרעסטער חכם אין א אנדערע מדינה, אין דער [דאזיגער] חכמה פון מוזיקא [מוזיק]!

און די 'חכמים' און דער 'מלך' פון דער [דאזיגער] מדינה, און די 'קאפעלייעס', זיי זענען זייער 'ווילד-גרויסע חכמים' אין דער [דאזיגער] 'חכמה'!

אמאל זענען געזעצן די חכמים פון דער [דאזיגער] מדינה! און איטלעכער האט זיך בארימט מיט זיין חכמה אין 'מוזיקא' [מוזיק]!

דער האט זיך בארימט: "ער קען שפילן אויף דעם [דאזיגן] 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "ער קען שפילן אויף דעם [דאזיגן] 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "מיט דעם [דאזיגן] 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "ער קען שפילן אויף עטליכע 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "ער קען שפילן אויף אלע 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "אז ער קען מאכן מיט זיין קול, אזויזוי דאס [דאזיגן] 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "ער קען מאכן מיט זיין קול, אזויזוי דאס [דאזיגן] 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "ער קען מאכן מיט זיין קול, אזויזוי עטליכע 'כלי-שיר'!"

און דער האט זיך בארימט: "אז ער קען מאכן מיט זיין קול, אזויזוי א 'פויק' פונקט, גלייך ווי מ'פויקט!"

און דער האט זיך בארימט: "ער קען מאכן מיט זיין 'קול', אזויזוי מ'שיסט אויס פון א 'הורמאטעס'" [פריער-ביקס]!

און איך בין דארט אויך געווען! (דהיינו: דער מיט דעם 'קרומער-האלז, וואס ער דערציילט דאס אלץ) - האב איך מיך אנגערופן, און האב צו זיי געזאגט: "מיין קול, איז בעסער פון אייערע קולות!" - והאיראיה: ווארן אז איר זענט יא אזוינע חכמים אין 'מוזיקא' [מוזיק], [אויב אזוי] העלפט זע די צוויי מדינות!

[אות ג] ווארן ס'איז פארהאנדן צוויי מדינות, און די [דאזיגע] צוויי מדינות זענען ווייט איינער פון דער אנדערער, טויזנט מייל! - און דארט אין די [דאזיגע] צוויי מדינות, אז ס'קומט די נאכט, קען מען נישט שלאפן - ווארן אז ס'ווערט נאכט, אזוי הייבן זיי אלע אן צו קלאנגן מיט א 'קול-יללה', אנשים ונשים וטה!

ווארן ביינאכט, הערט מען דארט א 'קול-יללה' זייער! (דהיינו: א וויינענדיג קול פון קלאנג) - און מחמת [צוליב] דעם מוזן זיי אלע דארט אנהייבן צו קלאנגן, מאנען [מענער], און ווייבער, און קליינע קינדער! - אז ס'זאל ליגן א 'שטיין', וואלט ער צוגאסן געווארן! - און אזוי פירט זיך אין די [דאזיגע] צוויי מדינות! - ווארן אין דער [דאזיגער] מדינה הערט מען דאס 'קול-יללה', מוזן זיי אלע קלאנגן פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - און אזוי אין דער אנדערער מדינה, איז אויך אזוי! - און איין מדינה פון דער אנדערער, איז ווייט טויזנט מייל!

בבן [דעריבער]: אז איר זענט [נא] אזוינע חכמים אין 'מוזיקא' (דהיינו: איר קענט שפילן און זינגען) - [אויב אזוי] העלפט זע די צוויי מדינות! אדער מאכט כאטשע נאך דאס 'קול'! (דהיינו: [אזוי-ווי] דאס 'קול-יללה' וואס מ'הערט דארט, מאכט [פונקטליך] נאך דאס קול)!

האבן זיי צו אים געזאגט: "וועסטו אונז אהינפירן?" - האט ער געזאגט: "יא", איך פיר אייך אהין!"

האבן זיי זיך [דערוועקט, און זיך] אויפגעהויבן אלע, אהינצוגיין! - זענען זיי געגאנגען, און זיי זענען אהינגעקומען! (דהיינו: צו איין מדינה פון די צוויי מדינות פנ"ל [וואס אויבנדערמאנט])!

ווי ס'געקומען נאכט, איז געווען אזוי-ווי תמיד [שטענדיג], זיי האבן אלע אנגעהויבן צו קלאנגן! - און די חכמים האבן אויך געקלאנגט! - (האבן זיי שוין געזעהן: אז זיי קענען זיי נישט העלפן [די דאזיגע מדינות])!

האט ער צו זיי געזאגט (דהיינו: דער וואס האט געהאט א 'קרומער-האלז, האט געזאגט צו די חכמים פנ"ל [וואס אויבנדערמאנט]): "על-כל-פנים, זאגט מיר: פון וואנעט איז דאס 'קול-יללה' וואס מ'הערט דארט, פון וואנעט איז דאס קול?"!

האבן זיי צו אים געזאגט: "און דו ווייסט?"! - האט ער געענטפערט: "איך ווייס [זיכער] יא!"

[אות ד] ווארן ס'איז פארהאנדן 'צוויי-פייגל', איינער אן 'ער', און איינע א 'זי'! - און די [דאזיגע] 'פייגל', זענען נאר איין פאר אויף דער וועלט! - איז די 'זי' פארפאלן געווארן! - זוכט 'ער' 'זי'! און 'זי' זוכט 'אים'! - האבן זיי זיך זייער לאנג געזוכט, 'איינס דאס אנדערע' - ביז זיי זענען פארערט [פארבלאנדעט] געווארן!

און זיי האבן געזעהן: אז זיי קענען זיך שוין נישט געפונען 'איינס דאס אנדערע' - זענען זיי געבליבן שטיין, און זיי האבן זיך געמאכט נעסטן!

דער 'ער' האט זיך געמאכט א 'נעסט', לעבן [נעבן] איין מדינה פון די [אויבנדערמאנטע] צוויי-מדינות! - און נישט רעכט [פונקט] נאנט, נאר וועדליג [לויט] דאס קול פון דעם פויגל, הייסט דאס נאנט - ווארן פון דעם ארט ווי 'ער' האט זיך געמאכט א נעסט, קען מען שוין פון דארט הערן 'זיין' קול אין דער מדינה!

און אזוי 'זי' האט זיך אויך געמאכט א 'נעסט', לעבן [נעבן] דער אנדערער מדינה! - (דהיינו: אויך אזוי נישט רעכט [פונקט] נאנט, נאר פון דארט קען מען שוין הערן 'איר' קול דארט)!

און אז ס'קומט די נאכט, אזוי הייבן אן די [דאזיגע] 'פאר-פייגל' צו קלאנגן! - ווארן 'ער' קלאנגט אויף 'איר'! און 'זי' קלאנגט אויף 'אים'! - קלאנגן זיי זייער, מיט א גרויס 'קול-יללה'! - און דאס איז דאס 'קול-יללה', וואס מ'הערט אין די [דאזיגע] צוויי מדינות, וואס מחמת [צוליב] דעם 'קול' מוזן זיי אלע קלאנגן דארט, און קענען נישט שלאפן! - (אזוי האט דער [בעטלער מיטן] 'קרומער-האלז, זיי אלץ דערציילט)!

לדשמיר [נאר], זיי האבן אים דאס נישט געוואלט גלייבן - האבן זיי צו אים געזאגט: "וועסטו אונז אהינפירן?"! (דהיינו: צו די פייגל)!

הָאָט עַר גַּעזאַגט: "יֵא, אַיך קען אַיך פֿירן אַהין! -
לױשִׁמיר [נאַר] ווי קענט איר קומען אַהין? - מאַדאַך
דאָ קענט איר נישט אויסשטיין [אויסהאַלטן] דאָס
'קול־יללָה', און איר מוזט אַלע קלאַנגן - אז איר
וועט אַהינקומען [נאַרט], וועט איר זיך שוין
גאַרנישט קענען אויסשטיין [אויסהאַלטן] דאָס 'קול־
יללָה'?

און בייטאג, קען מען דאַרט די 'שמחה' נישט
אויסשטיין [אויסהאַלטן]! - ווארן בייטאג קומען זיך
דאַרט צום אויף [צונויף] 'פייגל', צו איטלעכן
פאזונדער, דהיינו: צו 'אים', און צו 'איר' - און זיי
טרייסטן זיי! און מאכן זיי פריילעך מיט זייער
גרויסע שמחות! - און זיי רעדן זיי אויס, און
טרייסטן זיי: "איר וועט זיך נאך אפזוכן [טרעפן],
אינגס דאס אנדערע"! - און זיי מאכן זיי זייער
פריילעך! - ביז בייטאג, קען מען דאַרט די [גרויסע]
'שמחה' נישט אויסשטיין [אויסהאַלטן]!

און דאָס 'קול' פון דער 'שמחה' [פון די 'פייגל' וואס מאכן
זיי פריילעך], הערט מען נישט ווייט, נאר אז מ'קומט
אַהין! - אָבער דאָס 'קול־יללָה' [פון די אויבנדערמאנטע
'פאַר־פייגל', וואס קלאַנגן ביינאַכט], דאָס הערט מען ווייט! -
קענט איר דעריבער, אַהין נישט קומען!"

**[אות ה] האבן זיי [די אויבנדערמאנטע חכמים], צו אים
געזאגט [צום 'בעטלער מיטן קרוםער־האַלז']: "קענסטו דאָס
פאַררעכטן"?**

הָאָט עַר גַעענטפערט: "יֵא, אַיך קען דאָס
פאַררעכטן! - ווארן איר קען [פונקטליך] נאכמאכן
אַלע 'קולות' פון דער וועלט! - און ווידער, איר
קען ווארפן 'קולות' דהיינו: איר קען ווארפן א
'קול', וואס דא ווי איר לאז ארויס דאס 'קול', זאל
מען דאס 'קול' גארנישט הערן - נאר ווייט, זאל
מען דאַרט דאס 'קול' הערן!

דעריבער, קען איר ווארפן דאס 'קול', פון 'איר' צו
'אים'! - דהיינו: [א] דאָס 'קול' וואס איר וועל 'איר'
נאכמאכן, זאל אַנקומען נאנט צו דעם אַרט וואו
'ער' איז! - און אזוי קען איר ווארפן 'זיין' 'קול', אז

ס'זאל אַנקומען נאנט צו 'איר'! - און דורכדעם,
וועל איר זיי צום אויפציען [צונויפציען]! (ביז ער וועט זיי
צום אויפברענגען [צונויפברענגען צוזאַמען])! - [און דורכדעם וועט
דאָס פאַרנאַכטן ווערן]!

לױשִׁמיר [נאַר] ווער וועט דאָס אים גלייבן?!

*

איז ער גענאנגען, און ער האט זיי געפירט אין א
'וואלד' אריין!

הָאָבן זיי געהערט [א קול]: "אַזוי־ווי איינער עפנט
אויף א 'טיר'! און פאַרמאַכט [פאַרשליסט] זי ווידער
[מיטן 'ריגל' וואס מ'רופט דאָס: 'קלאַמקע']! - און [זיי האבן
געהערט די קול: ווי ער] טוט אַ קלאַפּ [פאַרשליסט די טיר] מיט
דער 'קלאַמקע' [ריגל]! און [ער] שיסט אויס מיט אַ
'ביקס'! - און שיקט נאך דעם 'הינט' אז ער זאל
כאַפּן [די זאַך וואס ער האט געשאסן]! - און דער 'הינט'
האט געגראזנט [זיך געקלאפט און זיך געשלאפט] אין
'שניי'!"

און דאָס האבן זיי אַלץ געהערט [די זאזיגע 'חכמים']! -
און זיי האבן זיך אומגעקוקט! האבן זיי נישט
געזעהן קיין שום זאַך! - און פון אים, האבן זיי אויך
נישט געהערט קיין שום 'קול'!

(נאַר [נאַמט]: 'ער', דהיינו דער 'קרוםער־האַלז', האט ער עס
געווארפן אזוינע קולות!

האבן זיי זיך שוין געזעהן: אז ער קען [פונקטליך] נאכמאכן
אַלע ערליי 'קולות'! און ער קען ווארפן 'קולות')!

(און ווייטער, האט ער [בינו ז'] דאָ נישט דערציילט! - און
ס'גייט [סיטוט זיך] דאָ נאך אַפּ)!

**[אות ו] "נמצא [קומט אויס]: האב איר א 'הספמה' פון
דער [דאזיגער] 'מדינה', אז איר האב זייער א 'וואויל־
קול' [וואונדערליך־קול]! און [אז] איר קען נאכמאכן אַלע
[סאַרט] 'קולות' פון דער וועלט [ווי אויבנדערמאנט]! -
היינט שענק איר איר דאָס בַּמְתָּנָה גְמוּרָה 'דרשה'
געשאנק, אז איר זאלט זיין אזוי־ווי איר!"**

איז דאָרט געווארן: א גרויסע שמחה! און א גרויסע
חֲדוּה זייער!



דעם רבינ'ס אעשיות



נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

בחינה אויף ספורי מעשיות די דרייצנטע מעשה (5) - פון די זיבן בעטלירס

- מענער ווייבער און קינדער קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
- י. וואס איז געשען צו די חכמים ווען זיי האבן געהערט די קלאגן פון די מדינה?
 זיי האבן געזאגט אז זיי האבן א עצה זיי צו העלפן
 זיי האבן אויך אנגעהויבן קלאגן
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יא. וואס זאגט דער בעטלער פון וואו קומט דער קול וואס דורך דעם קלאגן די מדינות?
 פון צוויי פיגל וואס זוכן זיך איינס דאס אנדערע
 פון א לייב וואס שרייט
 פון מענטשן וואס קלאגן
- יב. פארוואס קענען נישט די חכמים קומען צו די פיגל?
 ווייל דער בעטלער קען זיי נישט אהינפירן
 ווייל ס'איז א סכנה'דיגע וועג
 ווייל זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די קול יללה
- יג. און פארוואס קענען נישט די חכמים קומען דארט בייטאג?
 ווייל נאנט הערט מען די קול יללה אויך בייטאג
 ווייל דער בעטלער קען זיי נישט אהינפירן
 ווייל זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די שמחה וואס איז דא דארט בייטאג
- יד. וואו ווייט הערט מען די קול פון די שמחה בייטאג?
 אזוי ווייט וואו די קול יללה פון ביינאכט
 ווייטער פון די קול יללה פון ביינאכט
 נאר אז מ'קומט אהין (ביי די פיגל)
- טו. צו וואו האט דער בעטלער געפירט די חכמים?
 אין א וואלד אריין
 צו זיין שטוב
 צו א גארטן
- טז. פון וועלכע זאכן האבן זיי דארט געהערט א קול?
 פון א פויק, א פידל, א טיר און א הונט
 פון א טיר-קלאמקע, א ביקס און א הונט
 פון א פויק, א פידל און א טיר-קלאמקע.
- יז. וואס לערנסטו זיך פון די מעשה פון דעם טאטא?
 אלס ס'איז ראוי גאר שטארק זיך צו פרייען, מיטן האפן אלס מ'וועט זיך נאך טרעפן
 די גרויסקייט פון דעם בעטלער וואס העלפט די מדינות

- א. סאלת זכות: ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער וואס האט א קרומע האלדז?
 עב"ק כ"ה אדר תק"ע
 עב"ק ג' ניסן תק"ע
 דינסטאג ו' ניסן תק"ע
- ב. ווי אזוי איז געווען באמת די האלדז פון דעם פערטן בעטלער?
 א קרומער האלדז
 זייער א גלייכע האלדז
 זייער א גלייכע און א שיינע האלדז
- ג. וואספארא קול האט דער בעטלער געהאט?
 א הייזעריגע קול
 א פשוט'ע קול
 זייער א וואויל קול
- ד. פון וועמען האט ער א הסכמה?
 פון די מדינה וואס לעבן חיים טובים
 פון דעם אמת'ן איש חסד
 פון די מדינה וואס אלע זענען חכמים אין מוזיקא
- ה. וויפיל חכמים רעכנט דער רבי אויס וואס האבן זיך בארימט מיט די חכמה פון נגינה?
 דריי
 זיבן
 צעהן
- ו. וועלכע קולות איז דער רבי מפרט אז זיי קענען עס נאכמאכן?
 א פויק און א פידל
 א פויק און א פיפער
 א פויק און וואו מ'שיסט פון הורמאטעס
- ז. מיט וואס איז די קול פון דעם בעטלער בעסער פון זייערע?
 ווייל זייער קול איז שטילער
 ווייל זייער קול איז מער הייזעריג
 ווייל זיי קענען נישט העלפן די צוויי מדינות
- ח. וואו ווייט זענען די צוויי מדינות איינס פון די אנדערע?
 פינעף הונדערט מייל
 טויזענט מייל
 א תחום שבת
- ט. וואס געשעהט ביינאכט ביי די צוויי מדינות?
 די עלטערע מענטשן קלאגן מיט א וויינעדיגע קול
 די ווייבער און קליינע קינדער קלאגן מיט א וויינעדיגע קול

איז געווארן דארט א גרויסע שמחה און א גרויסע חדוה זייער - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

